

IV. DIN JURISPRUDENȚA ICCJ

• ABSTRACT

In relation to the activity of the High Court of Cassation and Justice (the Panel regarding the appeal in the interest of the law), in December 2018, two judgments were published and they related to: Law no. 60/1991 on the organization and conduct of public meetings, G.O. no. 26/2000 regarding the dissolution of associations by judicial process, for insolvency purpose.

RIL

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET RIL) NR. 19/2018
(M. OF. NR. 1055/13.12.2018): ART. 3 TEZA I ȘI ART. 26 ALIN. (1)
LIT. A) ȘI D) DIN LEGEA NR. 60/1991
PRIVIND ORGANIZAREA ȘI DESFĂȘURAREA
ADUNĂRILOR PUBLICE**

De Redacția ProLege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Articol	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 19/2018 (M. Of. nr. 1055 din 13 decembrie 2018)	Complet RIL	Legea nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice	Art. 3, art. 26 alin. (1) lit. a) și d)	Există obligația de declarare prealabilă a adunărilor publice, atunci când adunările urmează să se desfășoare în piețe ori pe căile publice (drum public, parte

				carosabilă și trotuar) sau în alte locuri prevăzute de art. 1 alin. (2) din Legea nr. 60/1991, situate în imediata vecinătate a sediilor ori imobilelor persoanelor juridice de interes public sau privat
--	--	--	--	--

În M. Of. nr. 1055 din 13 decembrie 2018, s-a publicat Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 19/2018 privind „interpretarea și aplicarea unitară a legii în ceea ce privește chestiunea de drept referitoare la înțelesul obligației de declarare a adunărilor care se desfășoară în exteriorul sau în incinta sediilor ori a imobilelor persoanelor juridice de interes public sau privat, reglementată de dispozițiile art. 3 prima teză din Legea nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice, republicată, ca element constitutiv al contravențiilor prevăzute de dispozițiile art. 26 alin. (1) lit. a) și d) din aceeași lege”.

Obiectul recursului în interesul legii

Art. 3 Legea nr. 60/1991

„Nu trebuie declarate în prealabil adunările publice al căror scop îl constituie manifestările cultural-artistice, sportive, religioase, comemorative, cele ocazionate de vizite oficiale, precum și cele care se desfășoară în exteriorul sau în incinta sediilor ori a imobilelor persoanelor juridice de interes public sau privat. În cazul în care organizatorii adunărilor publice nesupuse declarării prelabile dețin indicii sau date că desfășurarea lor s-ar putea solda cu acte de dezordine ori că ar putea să ducă la manifestări violente, au obligația să solicite din timp primarilor, unităților de jandarmi competente teritorial și poliției locale sprijin de specialitate”.

(...)

Art. 26 Legea nr. 60/1991

„(1) Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să întrunească elementele constitutive ale unor infracțiuni:

a) organizarea și desfășurarea de adunări publice nedeclarate, neînregistrate sau interzise;

(...)

d) participarea la adunări publice nedeclarate sau interzise și urmate de refuzul părăsirii locurilor de desfășurare a acestora, la avertizările și somațiile organelor de ordine făcute potrivit legii;

(...)”.

Examen jurisprudențial

Prin recursul în interesul legii se arată că examinarea jurisprudenței la nivelul instanțelor din circumscripția Curții de Apel București a relevat faptul că acestea nu au un punct de vedere unitar în ceea ce privește problema de drept supusă dezlegării, astfel:

A) Într-o orientare, majoritară, s-a apreciat că nu trebuie declarate adunările publice desfășurate într-un loc public (drum public, parte carosabilă, trotuar, piață publică) aflat în exteriorul sediilor persoanelor juridice de interes public sau privat, prin raportare la dispozițiile art. 3 din Legea nr. 60/1991.

B) Într-o altă orientare, minoritară, s-a considerat că exteriorul sediului unei instituții publice reprezintă exclusiv zona cuprinsă între punctele de acces în clădire și gardul împrejmuitor, doar pentru această zonă fiind aplicabile dispozițiile 3 din Legea nr. 60/1991 referitoare la scutirea de la obligația de declarare în prealabil.

Punctul de vedere al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

A) Prin Adresa nr. 1.748/C/2.485/III-5/2018 din 22 august 2018, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a apreciat, în principal, că recursul în interesul legii este inadmisibil, întrucât jurisprudența neunitară la care se face referire în sesizare există exclusiv la nivelul judecătorilor din municipiul București și al Secției a II-a de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului București, care îndeplinește rolul de ultimă instanță de control judiciar în aceste cauze, având și menirea de a-și unifica propria jurisprudență, astfel încât, printr-o practică unitară la nivelul său, să asigure unificarea jurisprudenței judecătorilor din circumscripție.

B) Pe fondul problemei de drept supuse dezlegării, în opinia procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale care au generat jurisprudența neunitară la care trimite sesizarea trebuie făcute în sensul că obligația de declarare prealabilă a adunărilor publice există atunci când acestea urmează să se desfășoare în piețe ori pe căile publice (trotuar, drum, partea carosabilă) sau în alte locuri prevăzute de art. 1 alin. (2) din Legea nr. 60/1991, situate în exteriorul sediilor sau imobilelor persoanelor juridice de interes public sau privat.

Jurisprudența Curții Constituționale, Curții Europene a Drepturilor Omului și Curții de Justiție a Uniunii Europene

Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) și art. 26 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 60/1991, Curtea Constituțională a constatat – prin Decizia nr. 199 din 23 noiembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 76 din 21 februarie 2000, Decizia nr. 51 din 20 februarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176 din 6 aprilie 2001, Decizia nr. 1.123 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 789 din 25 noiembrie 2008, și Decizia nr. 687 din 24 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 23 februarie 2017 – că acestea sunt constituționale, reținând că dispozițiile Legii nr. 60/1991, potrivit cărora desfășurarea adunărilor publice este permisă doar cu condiția declarării lor prealabile, nu contravin libertății de întrunire, reglementată de Constituția României și Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

De asemenea, referitor la dispozițiile art. 26 alin. (1) lit. a) și d) din Legea nr. 60/1991, care stabilesc răspunderea contravențională pentru fapte prin care sunt încălcate prevederile legale privind organizarea adunărilor publice, Curtea Constituțională a reținut, în Decizia nr. 1.093 din 21 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 732 din 3 noiembrie 2010, și Decizia nr. 1.351 din 19 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 817 din 7 decembrie 2010, că organizarea și desfășurarea de adunări publice constituie contravenție numai dacă sunt nedeclarate, neînregistrate sau interzise.

VII. Raportul asupra recursului în interesul legii

Raportul analizează sesizarea formulată de Colegiul de conducere al Curții de Apel București, apreciind că s-a făcut dovada existenței unei jurisprudențe neunitare în privința problemei de drept ce constituie obiectul recursului în interesul legii, conform dispozițiilor art. 515 din Codul de procedură civilă, respectiv că autorul sesizării este legitimat procesual, potrivit prevederilor art. 514 din același cod.

În ceea ce privește fondul problemei de drept supuse dezbaterii, prin raport se apreciază că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale supuse analizei, există obligația de declarare prealabilă a adunărilor publice atunci când acestea urmează să se desfășoare în piețe ori pe căile publice (drum public, parte carosabilă și trotuar) sau în alte locuri prevăzute de art. 1 alin. (2) din Legea nr. 60/1991, situate în imediata vecinătate a sediilor ori imobilelor persoanelor juridice de interes public sau privat.

Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 19/2018

Înalta Curte a stabilit faptul că, prin Decizia nr. 19/2018 ÎCCJ (Complet RIL) a admis recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel București.

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 3 prima teză din Legea nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice, republicată, cu referire la dispozițiile art. 26 alin. (1) lit. a) și d) din aceeași lege, **există obligația de declarare prealabilă a adunărilor publice, atunci când adunările urmează să se desfășoare în piețe ori pe căile publice (drum public, parte carosabilă și trotuar) sau în alte locuri prevăzute de art. 1 alin. (2) din Legea nr. 60/1991, situate în imediata vecinătate a sediilor ori imobilelor persoanelor juridice de interes public sau privat.**

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET RIL) NR. 21/2018
(M. OF. NR. 1081/20.12.2018): APLICAREA DISPOZIȚIILOR
ART. 56 ALIN. (1) LIT. D) DIN O.G. NR. 26/2000
ÎN CEEA CE PRIVEȘTE DIZOLVAREA
PE CALE JUDECĂTOREASCĂ, PENTRU INSOLVABILITATE,
A ASOCIAȚIILOR**

De Redacția ProLege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Articol	Sumar
Decizia nr. 21/2018 (M. Of. nr. 1081 din 20 decembrie 2018)	Complet RIL	O.G. nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații	Art. 56 alin. (1) lit. d), art. 83 alin. (1) și art. 86	Dispozițiile art. 56 alin. (1) lit. d) din O.G. nr. 26/2000 se aplică, în ceea ce privește dizolvarea pe cale judecătorească, pentru insolabilitate, asociațiilor care au fost înființate în temeiul art. 1 din Legea nr. 77/1994 și art. 16 din O.U.G. nr. 88/1997, după caz
		Legea nr. 77/1994 privind asociațiile salariaților și membrilor conducerii societăților comerciale care se privatizează	Art. 39	
		O.U.G. nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale	Art. 18, art. 23	

În M. Of. nr. 1081 din 20 decembrie 2018, s-a publicat **Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 21/2018** referitoare **interpretarea și aplicarea art. 56 alin. (1) lit. d), art. 83 alin. (1) și art. 86 din O.G. nr. 26/2000**, raportate la prevederile art. 39 din Legea nr. 77/1994 și ale art. 18 și 23 din O.U.G. nr. 88/1997.

Astfel, Înalta Curte a stabilit că prevederile art. 56 alin. (1) lit. d) din O.G. nr. 26/2000 se aplică, în ceea ce privește **dizolvarea pe cale judecătorească, pentru insolvabilitate, asociațiilor care au fost înființate în temeiul art. 1 din Legea nr. 77/1994 și art. 16 din O.U.G. nr. 88/1997.**

Obiectul recursului în interesul legii

Art. 56 alin. (1) lit. d) din O.G. nr 26/2000 cu privire la asociații și fundații

„(1) Asociația se dizolvă, prin hotărâre judecătorească, la cererea oricărei persoane interesate:

(...)

d) când asociația a devenit insolvabilă;”.

Art. 83 alin. (1) din O.G. nr 26/2000 cu privire la asociații și fundații

„(1) Asociațiile și fundațiile constituite, până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, în condițiile Legii nr. 21/1924 pentru persoanele juridice (Asociații și Fundații) își păstrează personalitatea juridică legal dobândită. Acestor asociații și fundații li se aplică, de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, regimul juridic prevăzut de aceasta”.

Art. 86 din O.G. nr 26/2000 cu privire la asociații și fundații

„Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă Legea nr. 21/1924 pentru persoanele juridice (Asociații și Fundații), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 27 din 6 februarie 1924, cu modificările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare”.

Art. 39 din Legea nr. 77/1994 privind asociațiile salariaților și membrilor conducerii societăților comerciale care se privatizează

„Asociația se dizolvă în următoarele cazuri:

a) când scopul pentru care a fost constituită a fost realizat prin plata tuturor datoriilor și distribuirea tuturor acțiunilor către membrii asociației.

În acest caz, la propunerea consiliului de administrație, adunarea generală poate hotărî dizolvarea asociației;

b) când numărul membrilor săi devine mai mic de 1/4 din numărul membrilor de la data constituirii.

În acest caz, adunarea generală va putea hotărî dizolvarea asociației numai după ce a stabilit, cu Fondul Proprietății de Stat și cu ceilalți creditori, modalitățile de stingere a datoriilor față de aceștia”.

Art. 18 din O.U.G. nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale

„Procedura de constituire și de lichidare a unei asociații, structura acesteia, drepturile și obligațiile membrilor săi sunt cele prevăzute în Legea nr. 21/1924, iar raporturile dintre o asociație și societatea comercială în cadrul căreia se înființează aceasta se reglementează prin hotărâre a Guvernului”.

Art. 23 din O.U.G. nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale

„Asociația se dizolvă în următoarele cazuri:

a) când scopul pentru care a fost constituită a fost realizat, toate datoriile contractate au fost plătite, iar acțiunile au fost distribuite membrilor asociației;

b) când numărul membrilor săi scade sub 20. În acest caz, adunarea generală a asociației va putea hotărî dizolvarea asociației numai după ce a stabilit, împreună cu Fondul Proprietății de Stat și cu ceilalți creditori, modalitățile de stingere a datoriilor, după caz”.

Jurisprudența instanțelor naționale în materie

În ceea ce privește modul în care instanțele judecătorești au înțeles interpreteze și să aplice dispozițiile ce formează obiectul recursului în interesul legii, se remarcă existența a **două orientări jurisprudențiale divergente**. Astfel, în pronunțarea soluțiilor, instanțele au considerat că

- dispozițiile art. 56 alin. (1) lit. d) din O.G. nr. 26/2000 sunt aplicabile cu titlu de drept comun și asociațiilor de tip P.A.S. înființate în temeiul Legii nr. 77/1994 sau, după caz, al O.U.G. nr. 88/1999, astfel încât și aceste asociații pot fi dizolvate prin hotărâre judecătorească, la cererea oricărei persoane interesate în situația când au devenit insolubile;

- O.G. 26/2000 reprezintă dreptul comun în materia constituirii, organizării, funcționării, dizolvării și radierii asociațiilor și fundațiilor, dar în ceea ce privește dizolvarea asociațiilor de tip P.A.S. există reglementări speciale, care se aplică cu prioritate, conform principiului specialia generalibus derogant, astfel încât creditorii acestora nu pot cere dizolvarea asociației pe cale judecătorească, pentru motivul insolvabilității acesteia.

Jurisprudența Curții Constituționale

La nivelul Curții Constituționale, a fost identificată Decizia nr. 397/2007, prin care s-a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 alin. (1) din O.G. nr. 26/2000. De asemenea, au fost remarcate și următoarele: Decizia nr. 1.383/2008, Decizia nr. 593/2009, Decizia nr. 357/2009 și Decizia nr. 354/2009, prin care s-a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 56 din O.G. nr. 26/2000.

Referitor la dispozițiile Legii nr. 77/1994, prin Decizia nr. 85/1994, publicată în, **s-au respins obiectiile de neconstituționalitate** formulate de Curtea Supremă de Justiție cu privire la constituționalitatea Legii privind asociațiile salariaților și membrilor conducerii societăților comerciale care se privatizează.

Punctul de vedere al procurorului general al PÎCCJ

Din punctul de vedere al procurorului general al PÎCCJ, în interpretarea art. 55 alin. (1) lit. b) și d) și art. 56 alin. (1) lit. d) din O.G. nr. 26/2000 prin raportare la dispozițiile art. 18 și 23 din O.U.G.nr. 88/1997, **asociațiile de tip P.A.S. pot fi dizolvate pe cale judecătorească pentru insolvabilitate în temeiul dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. d) din O.G. nr. 26/2000.**

Astfel, O.U.G. nr. 88/1997 nu reglementează distinct și derogator cazurile de dizolvare judiciară a asociației, astfel încât, sub aspectele nereglementate expres de legea specială, aceasta se completează cu legea generală, în virtutea principiului generalia specialibus non derogant. Prin respingerea cererii creditorului de dizolvare a asociației P.A.S. cu motivarea că insolvabilitatea nu este prevăzută de dispozițiile art. 23 din O.U.G. nr. 88/1997, ca motiv de dizolvare, se încalcă dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, împiedicându-se, practic, accesul creditorului la instanță, la aceeași concluzie ajungându-se și în urma examinării comparative a altor legi speciale.

Raportul asupra recursului în interesul legii

Potrivit raportului întocmit în cauză, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. d), art. 83 alin. (1) și art. 86 din O.G. nr. 26/2000 raportate la dispozițiile art. 39 din Legea nr. 77/1994 și art. 18 și 23 din O.U.G. nr. 88/1997, dispozițiile art. 56 alin. (1) lit. d) din O.G. nr. 26/2000 se aplică, în ceea ce privește dizolvarea pe cale judecătorească, pentru insolvabilitate, asociațiilor care au fost înființate în temeiul art. 1 din Legea nr. 77/1994 și art. 16 din O.U.G. nr. 88/1997, după caz.

Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 21/2018

Prin Decizia nr. 21/2018, ÎCCJ (Complet RIL) a *admis* recursul în interesul legii formulat de procurorul general al PÎCCJ.

Înalta Curte a stabilit că: „în interpretarea și aplicarea art. 56 alin. (1) lit. d), art. 83 alin. (1) și art. 86 din O.G. nr. 26/2000, raportate la prevederile art. 39 din Legea nr. 77/1994 și ale art. 18 și 23 din O.U.G. nr. 88/1997, dispozițiile art. 56 alin. (1) lit. d) din O.G. nr. 26/2000 se aplică, în ceea ce privește dizolvarea pe cale judecătorească, pentru insolvabilitate, asociațiilor care au fost înființate în temeiul art. 1 din Legea nr. 77/1994 și art. 16 din O.U.G. nr. 88/1997, după caz”.

HP

• ABSTRACT

In relation to the activity of the High Court of Cassation and Justice (the Panel regarding the settlement of certain legal matters), in December 2018, two judgments were published in the Official Gazette of Romania and they related to: Law no. 263/2010 on the unitary system of public pensions, Law no. 165/2013 on the measures to complete the process of restitution, in kind or by equivalent, of properties abusively taken during the communist regime in Romania.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD/C) NR. 69/2018
(M. OF. NR. 1037/06.12.2018): ART. 169[^]1 ALIN. (3)
DIN LEGEA NR. 263/2010 PRIVIND SISTEMUL UNITAR
DE PENSII PUBLICE - SINTAGMA „STAGIILE COMPLETE
DE COTIZARE PREVĂZUTE DE LEGE, CORESPUNZĂTOARE
FIECĂREI SITUAȚII”**

De Redacția ProLege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Articol	Sumar
Decizia nr. 69/2018 (M. Of. nr. 1037 din 6 decembrie 2018)	Complet DCD/C	Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	Art. 169 [^] 1 alin. (3)	Sintagma „stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații” se referă la legea în vigoare la data recalculării pensiei prin acordarea majorării de punctaj, respectiv la Legea nr. 263/2010.

În M. Of. nr. 1037 din 6 decembrie 2018, s-a publicat **Decizia ÎCCJ (Complet DCD/C) nr. 69/2018** referitoare la pronunțarea unei hotărâri prealabile privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.

Astfel, Înalta Curte a stabilit că această sintagmă se referă la legea în vigoare la data recalculării pensiei prin acordarea majorării de punctaj, respectiv la Legea nr. 263/2010.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

„(3) În cazul persoanelor prevăzute la alin. (2), la numărul total de puncte realizate de acestea până la data prezentei recalculări se adaugă numărul de puncte corespunzător majorării rezultate în urma aplicării prevederilor alin. (1), la determinarea punctajului mediu anual utilizându-se stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații”.

Jurisprudența instanțelor naționale în materie

În ceea ce privește modul în care instanțele judecătorești au înțeles să se raporteze la dispozițiile legale ce formează obiectul dezlegării chestiunii de drept, se remarcă existența **practicii judiciare neunitare**. Astfel, au fost pronunțate soluții după cum urmează:

- atât în sensul că **sintagma** „stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații” din cuprinsul art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 **se referă la legea în vigoare la data recalculării pensiei prin acordarea majorării de punctaj, respectiv la Legea nr. 263/2010;**

- atât în sensul că **se are în vedere legea în vigoare la data deschiderii dreptului de pensie al beneficiarului.**

Jurisprudența Curții Constituționale

La nivelul Curții Constituționale, nu a fost identificată jurisprudență relevantă în cauză.

Punctul de vedere al procurorului general al PÎCCJ

Prin Adresa nr. 1.826/C/2.549/III-5/2018, Ministerul Public a comunicat că, la nivelul Secției judiciare – Serviciul judiciar civil, **nu se verifică**, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept care formează obiectul sesizării.

Raportul asupra dezlegării chestiunii de drept

În primul rând, se remarcă faptul că în respectiva cauză au fost întocmite **două rapoarte**, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (8)-(9) din Codul de procedură civilă.

Potrivit **unuia dintre rapoarte**, s-a apreciat că **nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate** pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, fiind necesară promovarea unui recurs în interesul legii. De asemenea, pentru ipoteza în care se va constata că sesizarea îndeplinește cerințele prescrite de lege, s-a propus admiterea sesizării, în sensul că sintagma „stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații” are în vedere legea în vigoare la data deschiderii dreptului de pensie al beneficiarului.

Conform **celuilalt raport**, sesizarea este admisibilă, iar sintagma „stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații” se referă la legea în vigoare la data recalculării pensiei prin acordarea majorării de punctaj, respectiv la Legea nr. 263/2010.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD/C) nr. 69/2018

Prin Decizia nr. 69/2018, ÎCCJ (Complet DCD/C) *a admis* sesizarea formulată de Curtea de Apel Pitești – Secția I civilă, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

Înalta Curte a stabilit faptul că, **în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, introdus prin Legea nr. 192/2015 pentru completarea acestei legi, sintagma „stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații” se referă la legea în vigoare la data recalculării pensiei prin acordarea majorării de punctaj, respectiv la Legea nr. 263/2010.**

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD/C) NR. 80/2018
(M. OF. NR. 1080/20.12.2018): ART. 21 ALIN. (6)
DIN LEGEA NR. 165/2013 PRIVIND MĂSURILE
PENTRU FINALIZAREA PROCESULUI DE RESTITUIRE,
ÎN NATURĂ SAU PRIN ECHIVALENT, A IMOBILELOR
PRELuate ÎN MOD ABUZIV ÎN PERIOADA REGIMULUI
COMUNIST ÎN ROMÂNIA. EVALUAREA IMOBILULUI
CE FACE OBIECTUL DECIZIEI DE COMPENSARE**

De Redacția ProLege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Actul normativ	Articol	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 80/2018 (M. Of. nr. 1080 din 20 decembrie 2018)	Complet DCD/C	Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	Art. 21 alin. (6)	În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, în forma anterioară modificării acesteia prin O.U.G. nr. 98/2016, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2017, evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei de compensare se realizează prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, în considerarea caracteristicilor tehnice ale imobilului și

				<p>categoriei de folosință la data preluării acestuia, prevederile art. 21 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 nefiind aplicabile.</p> <p>De asemenea, dispozițiile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, în forma modificată și completată prin O.U.G. nr. 98/2016, se aplică și cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești, având ca obiect decizii de compensare emise anterior intrării în vigoare a legii modificate.</p>
--	--	--	--	---

În M. Of. nr. 1080 din 20 decembrie 2018, s-a publicat **Decizia ÎCCJ (Complet DCD/C) nr. 80/2018** referitoare la **interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România.**

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

„(6) Evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a prezentei legi de către Secretariatul Comisiei Naționale și se exprimă în puncte. Un punct are valoarea de un leu”.

Jurisprudența instanțelor naționale în materie

Referitor la chestiunea de drept ce face obiectul dezbaterei, instanțele naționale au exprimat mai multe puncte de vedere diferite, între care amintim următoarele:

– Într-o primă interpretare, **majoritară**, s-a considerat că **evaluarea imobilului care face obiectul deciziei de compensare se realizează în considerarea situației juridice, a caracteristicilor tehnice și categoriei de folosință a imobilului de la**

data preluării acestuia, și nu a celor actuale, de la momentul emiterii deciziei de compensare;

- Într-o altă opinie, **minoritară**, evaluarea imobilului care face obiectul deciziei de compensare se realizează în considerarea situației juridice, a caracteristicilor tehnice și categoriei de folosință a imobilului de la data emiterii deciziei;

- Dintr-o altă perspectivă, s-a apreciat că dispozițiile art. 4 raportate la art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, astfel cum au fost modificate prin O.U.G. nr. 98/2016, nu se aplică și deciziilor de compensare emise anterior intrării în vigoare a legii și aflate pe rolul instanțelor judecătorești;

- Dintr-un alt punct de vedere, **aceste dispoziții legale se aplică și deciziilor de compensare emise anterior intrării în vigoare a legii și aflate pe rolul instanțelor judecătorești.**

Jurisprudența Curții Constituționale

La nivelul instanței de contencios constituțional au fost identificate mai multe decizii referitoare la **constituționalitatea dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 165/2013**, dintre care trei decizii de admitere a excepțiilor de neconstituționalitate.

De asemenea, instanța de contencios constituțional s-a pronunțat, în repetate rânduri, în sensul **respingerii excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013.**

Raportul asupra dezlegării chestiunii de drept

În opinia judecătorului-raportor, **evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013**, în considerarea caracteristicilor tehnice ale imobilului și a categoriei de folosință la data preluării acestuia, prevederile art. 21 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 nefiind aplicabile.

De asemenea s-a apreciat că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, astfel cum a fost modificată și completată prin O.U.G. nr. 98/2016, prin raportare la art. 4 din Legea nr. 165/2013, acestea se aplică și deciziilor de compensare emise anterior intrării în vigoare a legii modificate și aflate pe rolul instanțelor judecătorești.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD/C) nr. 80/2018

Prin Decizia nr. 80/2018, ÎCCJ (Complet DCD/C) **a admis** sesizarea formulată de Curtea de Apel București, Secția a IV-a civilă, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

Înalta Curtea a stabilit faptul că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, în forma anterioară modificării acesteia prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016 pentru

prorogarea unor termene, instituirea unor noi termene, privind unele măsuri pentru finalizarea activităților cuprinse în contractele încheiate în cadrul Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind reforma sistemului judiciar, semnat la București la 27 ianuarie 2006, ratificat prin Legea nr. 205/2006, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2017:

Evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei de compensare se realizează prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, în considerarea caracteristicilor tehnice ale imobilului și categoriei de folosință la data preluării acestuia, prevederile art. 21 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 nefiind aplicabile.

Dispozițiile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2016, se aplică și cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești, având ca obiect decizii de compensare emise anterior intrării în vigoare a legii modificate”.